

Det, vi så er lidt bange for, er, at vores varemærke kan blive taget fra os og misbrugt af andre. Det skulle jo nødig ske.

Nu har vi haft en ret lang debat i dag, og både hr. Jørn Jespersen og vores udmærkede miljø- og energiminister har brugt de ord flere gange, at både forbrugere og producenter og dem, der sælger varerne, gik ind for svanemærket.

Jeg vil så tillade mig igen at læse op fra det eneste notat, vi rent faktisk har fået i udvalget, og det er fra en brancheorganisation, altså dem, der sælger sæbe, kosmetik og rengøringsmidler her i Danmark, og de dækker mere end 80 pct. af det samlede salg, så vi kan ikke påstå, at det er en helt ligegyldig brancheorganisation. Det, de skriver – jeg vil lige læse lidt op af det – er overhovedet ikke tilbagevist her under hele debatten, og de skriver som konklusion, at det nordiske svanemærke reelt kan drive udviklingen i den forkerte retning og i en række tilfælde medføre øget miljøbelastning stik imod hensigten. Det nordiske svanemærke tager alene udgangspunkt i produktformuleringen og tager ikke hensyn til miljøbelastningen for andre faser såsom produktion, transport, forbrug og bortskaffelse.

Det burde jo være en selvfølge, at sådan nogle ting var medregnet. Det svenske og det norske vand er blødt. For at binde kalk i blødt vand, det vil sige få en effektiv vask, er selvsagt noget andet end det, der skal til, hvis vandet er hårdt som her i Danmark. Den nordiske svanemærkningsordning er slet ikke tilpasset de danske forhold, og alle de argumenter er overhovedet ikke blevet tilbagevist i dagens debat. Brevet fra den nævnte organisation er sendt til miljø- og energiministeren for kommentarer; dem må vi jo så få senere.

Ud fra ganske almindelig avislæsning har jeg nedfældet følgende notater: For at få vaskepulver svanegodkendt, går man ikke ind og vurderer vandmængden, eller hvor varmt vandet skal være i en vaskemaskine for at få vaskepulveret godkendt. Det er jo ret væsentligt, at frem for at godkende et vaskepulver, som for at kunne udnyttes perfekt skal tilføres en masse vand, der er meget varmt, ville det være bedre at godkende et vaskepulver, der kunne vaske ved lavere temperatur og med mindre vandmængder.

Vi har også læst historier om, at et produkt i Sverige, der ikke kunne opfylde normerne, blev tilsat 3 pct. salt, og lige pludselig var det så godkendt. Det med hårshampooen, der ikke kunne godkendes, har hr. Niels J. Langkilde været inde

på. For at den kunne være i orden, skulle der være en vis procentdel af bestemte stoffer pr. m³. Der var for meget. Okay, sagde producenten, så fylder vi bare 1/3 mere vand i, så passer balancen, og den blev godkendt.

Så vil jeg også godt påstå – det er der heller ingen der har tilbagevist, og miljøministeren kan jo forsøge, om han kan – at hvis der er en virksomhed, der ønsker et produkt solgt med svanemærket her i Danmark, kan den gøre det. Den kan få produktet godkendt i Sverige og så sælge det her i Danmark. Det er der ingen der forhindrer den i, så det kan altså lade sig gøre, hvis der er nogle, der tror, at det er så salgsgørende.

Jeg vil også sige, at Fremskridtspartiet går ind for en mærkning om miljøbevidsthed, således at folk har et valg. Men det skal være et valg, der er reelt, og som folk kan stole på, ellers bliver det ligesom med økologiske varemærker osv.

Vi har også hørt historier om, at genbrugspapir, der er produceret her i Danmark, ikke kan miljøgodkendes, hvorimod nyt papir fra Sverige og Finland kan godkendes. Det lyder også lidt mærkeligt. Der tager man heller ikke fra vugge til grav-problematikken med.

Så har jeg en bemærkning til både hr. Jørn Jespersen og ministeren, for det kan jo være, jeg har hørt forkert, men jeg hørte det sådan, at hr. Jørn Jespersen nævnte, at nu skulle vi melde os ind under Svanen og så derefter forsøge at få nogle forbedringer ind. Men jeg hørte miljøministeren nævne, at før vi meldte os ind under Svanen, var der tre kriterier, som skulle være opfyldt. Hvis det er rigtigt forstået af mig, er de, der er fælles om dagsordenen, altså uenige om, hvordan vi skal komme videre. Hvor SF går ind for, vi bare skal melde os ind under Svanen nu og så senere få forbedringer ind, siger ministeren: Nej, vi skal først have forbedringer ind, og hvis vi får det, kan vi melde os ind under Svanen. Det sidste synes jeg er mest frugtbart.

Så har vi alle sammen fået en rapport. Jeg vil ikke påstå, at den kom meget tidligt, jeg tror, den kom i forgårs eller i går. Det er ikke sikkert, at alle har læst den, men det har jeg faktisk. Det er en rapport om en sammenligning mellem Svanen og Blomsten, og jeg går ud fra, at den er sendt til alle. Den er på mange sider, helt nøjagtig 84, så jeg skal nok lade være med at læse disse sider op, men nøjes med konklusionen på side 81.

Hele rapporten går altså ud på at sammenligne Blomsten og Svanen, og de, der læser den, vil